

Kampmann: Det er vistnok meget sandsynligt, at nærværende Sag, ikke i denne Session vil blive bragt tilende. Forsaavidt man har meent, at Sagen ikke heller var meget paatrængende, skal jeg just ikke modsigge dette, men jeg maa dog være af den Overbeviisning, at Forholdet er af en saadan Bestaffenhed, at det kræver en Omordning i den nærmeste Fremtid. I blandt de Omstændigheder, der i Lovudkastets Motiver ere anførte som Grunde for den Mening, at den nuværende Ordning ikke er hensigtsmæssig, er der nævnt dennes Vidtløftighed og Besværlighed, navnlig med Hensyn til Regnskabsførelsen m. v. Der er her en Ting, som jeg skal tillade mig særlig at gjøre opmærksom paa, og det er den store Mængde af meget smaa Overformynderier, der findes navnlig i Kjøbstæderne, hvilke Overformynderiers Activer ere saa ubetydelige, at de Pengemidler, der skulle anbringes ved directe Udlaan, paa mange Steder kun andrage nogle faa Hundrede Rigsdaler. Det er en Selvfølge, at særlige Overformynderier med faa smaa Midler ere meget uhensigtsmæssige. Hermed staaer ogsaa i Forbindelse den nuværende Revision. Det er fremhævet, jeg troer af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Juel), at, naar der fremsattes Anker over Overformynderibestyrelsen i Kjøbstæderne, saa gjaldt disse Anker nærmest Tilsynet, altsaa Revisionen; men jeg skulde dog mene, at det næppe gaaer an, naar man vil undersøge den nuværende Ordning, da at unblabe at betragte Sagen i dens Heelhed. Dertil hører nu ganske vist ogsaa de nuværende Regler for Revisionen, hvilke, som det i Motiverne er fremhævet, unægtelig ere af den Bestaffenhed, at Revisionen ikke let vil kunne forebygges Tab og Misligheder, men kun kan tjene til at bringe saadanne Misligheder frem, efterat de ere begaaede, og efterat Tab er lidt. — Der er fremkommet flere Forslag til en Omordning. Det forekommer mig, at det er meget naturligt, at Forslag i forskellige Retninger ere fremkomne, og at det ogsaa er meget heldigt. Det har saaledes oftere været paa Bane, at man skulde gaae tilbage til Bærgemaalsbestyrelsen; man har endvidere meent, at den Ordning, der fandt Sted i Norge, turde være hen-

sigtsmæssig, og endelig er man ogsaa gaaet ud fra, at Overformynderivæsenet maatte være en Communalssag. Det er yndeligst og i sin Orden, at alle disse forskellige Tanker komme frem, for at de kunne blive prøvede, og for at man kan komme til en klar Anskuelse om, hvilken Vej man her helst bør slaae ind paa. Enig er man om, at det er Statens Pligt at træffe Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Bestyrelsen af de Umyndiges Midler. Efter Danste Lov ansaaes dette for en Familiefag, det var en Forpligtelse og en Ret for den nærmeste Familie at bestyre de Umyndiges Midler; men for omtrent 70 Aar siden er man kommen bort deraf, og Staten har overtaget ved sine Embedsmænd at bestyre disse Midler, men uden at Staten er ansvarlig for det Tab, der foranlediges for de Umyndige ved urigtig Bestyrelse. Nu spørges der, hvorledes man heldigst skal forholde sig, naar denne Ordning skal forandres. Det er en Byrde, som her er Tale om, og Spørgsmaalet er, om Staten skal vedblive at overtage denne Byrde eller skyde den fra sig, og i sidste Fald, om den skal lægge den over paa Private eller paa Communerne. Ved Siden deraf er Spørgsmaalet naturligviis det, hvorledes de Umyndige bedst sikres mod mulige Tab, og hvorledes i paa kommende Tilfælde saadanne Tab kunne dækkes. I saa Henseende foreligger der forskellige Forslag. I det Tilfælde, Staten skyder Byrden fra sig og lægger den over paa Private, komme vi til Forslaget angaaende Bærgemaalet. Efter hvad der er udtalt og hvad der efter mit Skjønne klart fremgaaer, navnlig af det af det ærede Medlem for Sorø (Alberti) stillede Forslag, forekommer det mig aldeles indlysende, at de Bestemmelser, som deri indeholdes angaaende Bestyrelsen ved Bærgemaal, ikke ere tilfredsstillende; de ere ikke af den Bestaffenhed, at man med Tryghed kan overlade de Umyndiges Midler til disse Bærgers Bestyrelse. Jeg skal blot til, hvad derom er anført, knytte to Bemærkninger. Den ene er, at der ikke alene er Spørgsmaal om det Nieblit, da Bærgen af Skifteretten modtager de Activer, der ere indkjøbte for de Umyndiges Midler og forsynede med Forbudspaategning af Amtmanden, thi der steer jo i Tidens Løb Forandringer,